

EU-rettsaker som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 13. juni 2023

I det nedenstående følger oversikt inndelt som følger:

Under pkt. I følger rettsaker som krever lov- eller budsjettendring, samt rettsaker som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Under pkt. II følger rettsaker som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsaker som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.

Innhold

I. Rettsaker som krever lov- eller budsjettendring samt rettsaker som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....	2
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	2
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	6
II. Rettsaker som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsaker som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.....	30
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	30
BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENTET	30
FINANSDEPARTEMENTET	30
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	31
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	32
KOMMUNAL- OG DISTRIKTSDEPARTMENTET	33
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	33
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	34
SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	34

I. Rettsakter som krever lov- eller budsjettendring samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

32023R0502 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/502 av 1. desember 2022 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2017/745 med hensyn til hvor ofte nye og fullstendige vurderinger av det meldte organet skal foretas

Status

Rettsakten ble vedtatt i EU den 1. desember 2022. Den får anvendelse fra den tredje dagen etter publisering i *Official Journal of the European Union*. Den ble publisert 8. mars 2023 og fikk følgelig anvendelse i EU fra 11. mars 2023.

Gjennomføring av rettsakten krever endring i lov om medisinsk utstyr, og det er derfor tatt forbehold om Stortingets samtykke til gjennomføring av rettsakten i norsk rett.

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) 2017/745 om medisinsk utstyr (heretter MDR) er gjennomført i lov om medisinsk utstyr. Et tekniske kontrollorgan er en myndighetsutpekt uavhengig tredjepart som vurderer om medisinsk utstyr oppfyller kravene i regelverket. I henhold til forordning (EU) 2017/745 skal en fullstendig revurdering av tekniske kontrollorgan foretas tre år etter notifisering for å avgjøre hvorvidt kontrollorganet fortsatt oppfyller kravene for utpeking. Det begrensede antallet tekniske kontrollorgan utpekt etter forordningene, samt kapasitetsproblemer hos kontrollorganene har skapt flaskehals for resertifisering av medisinsk utstyr. Forordning (EU) 2023/502 utsetter tidspunktet for den første revurderingen av et teknisk kontrollorgan fra tre til fem år etter dets notifisering. Utsettelsen vil gi nasjonale myndigheter med ansvar for tekniske kontrollorgan tid til å vurdere søknader om utpeking som teknisk kontrollorgan, og la kontrollorganene fokusere på behandlingen av sertifiseringer.

Rettsakter som endrer MDR kan gjennomføres i lov eller i forskrift med hjemmel i lov alt ettersom hvilken karakter og innhold rettsakten har. Forutsetningen for å gjennomføre endringsrettsakter i forskrift er imidlertid at lov om medisinsk utstyr åpner for å gi forskriftsbestemmelser som endrer MDR, noe loven ikke har i dag. Det er relativt vanlig at det er behov for endringer i forordninger på området for medisinsk utstyr. Området er regulert på et detaljnivå som tilsier at gjennomføringen av endringer av MDR ikke alltid forutsetter at endringene gjennomføres i lov. Det å skulle legge fram alle endringer i MDR for Stortinget, uavhengig av endringens karakter, anses lite egnet. Slike detaljreguleringer bør vurderes å heller kunne gis i form av forskrifter. Det er behov for en derogasjonsbestemmelse i lov om medisinsk utstyr som gir departementet hjemmel til å gjennomføre endringer av MDR i forskrift.

Etter departementets vurdering er endringene som følger av forordning (EU) 2023/502 av en slik karakter og har et slikt innhold at det fremstår lite egnet å fremlegge saken for Stortinget.

Forordninger som utsetter tidspunktet for første revurdering av et teknisk kontrollorgan og hyppigheten av påfølgende revurderinger er regulering av området for medisinsk utstyr på detaljnivå som egner seg for gjennomføring i forskrift. Etter departementets vurdering bør derfor forordningen gjennomføres i forskrift om medisinsk utstyr.

Nærmere om forordningens innhold

Forordning (EU) 2017/745 (MDR) trådte i kraft 26. mai 2021, og introduserer overgangsregler for utstyr som enda ikke oppfyller kravene i forordningen. Det begrensede antallet meldte organer utpekt etter MDR, samt kapasitetsproblemer hos de meldte organene har imidlertid skapt flaskehals for sertifisering av medisinsk utstyr i overgangsperioden fastsatt i MDR artikkel 120 nr. 3. Det foreligger dermed betydelige utfordringer med å sertifisere medisinsk utstyr innen overgangsperiodens utløp I henhold til MDR artikkel 44 nr. 10 skal en fullstendig revurdering av meldte organer foretas tre år etter notifisering, og etter dette hvert fjerde år. Formålet med revurderingen er å avgjøre hvorvidt det meldte organet fortsatt oppfyller kravene i MDR vedlegg VII. Forordningen endrer MDR artikkel 44 nr. 10 ved å utsette tidspunktet for den første revurderingen av et meldt organ fra tre til fem år etter dets notifisering. Hyppigheten av påfølgende revurderinger endres fra hvert fjerde til hvert femte år. Kommisjonsforordningen angir at nasjonale myndigheter med ansvar for meldte organer kan starte en revurdering tidligere enn det som er angitt, enten på forespørsel fra det meldte organet eller hvis den nasjonale myndigheten er i tvil om det meldte organets samsvar med regelverket basert på resultatene fra deres årlige vurderingsaktiviteter utført i henhold til MDR artikkel 44 nr. 4. Fullstendige revurderinger som er påbegynt skal imidlertid fortsatt gjennomføres for å optimalisere anvendelsen av ressurser som allerede er brukt. Dette gjelder med mindre den nasjonale myndigheten med ansvar for meldte organer beslutter å suspendere eller avslutte den pågående revurderingen. En slik beslutning skal baseres på resultater fra de årlige vurderingsaktivitetene som allerede er utført, samt ressurser hos den nasjonale myndigheten og hos det meldte organet som allerede er brukt på revurderingen. Det meldte organet skal i et slikt tilfelle ha mulighet til å uttale seg.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i lov om medisinsk utstyr.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil gi nasjonale myndigheter med ansvar for meldte organer tid til å prioritere vurderinger av søknader om utpeking som meldt organ. I Norge er det Statens legemiddelverk som er ansvarlig myndighet for meldt organ, jf. forskrift om medisinsk utstyr § 6.

For meldte organer medfører rettsakten bedre tid til å fokusere på behandlingen av sertifiseringer. Forordningen antas ikke å ha økonomiske konsekvenser av betydning.

Vurdering

Rettsakten vurderes som relevant og akseptabel

32023R0503 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/503 av 1. desember 2022 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2017/746 med hensyn til hvor ofte nye og fullstendige vurderinger av det meldte organet skal foretas

Status

Forordningen ble vedtatt i EU den 1. desember 2022. Den får anvendelse fra den tredje dagen etter publisering i *Official Journal of the European Union*.

Den ble publisert 8. mars 2023 og fikk følgelig anvendelse i EU fra 11. mars 2023.

Gjennomføring av rettsakten krever endring i lov om medisinsk utstyr, og det er derfor tatt forbehold om Stortingets samtykke til gjennomføring av rettsakten i norsk rett.

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) 2017/746 om in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr (heretter IVDR) er gjennomført i lov om medisinsk utstyr. Et tekniske kontrollorgan er en myndighetsutpekt uavhengig tredjepart som vurderer om medisinsk utstyr oppfyller kravene i regelverket. I henhold til forordning (EU) 2017/746 skal en fullstendig revurdering av tekniske kontrollorgan foretas tre år etter notifikasjon for å avgjøre hvorvidt kontrollorganet fortsatt oppfyller kravene for utpeking. Det begrensede antallet tekniske kontrollorgan utpekt etter forordningene, samt kapasitetsproblemer hos kontrollorganene har skapt flaskehals for resertifisering av medisinsk utstyr. Forordning (EU) 2023/503 utsetter tidspunktet for den første revurderingen av et teknisk kontrollorgan fra tre til fem år etter dets notifikasjon. Utsettelsen vil gi nasjonale myndigheter med ansvar for tekniske kontrollorgan tid til å vurdere søknader om utpeking som teknisk kontrollorgan, og la kontrollorganene fokusere på behandlingen av sertifiseringer.

Rettsakter som endrer IVDR kan gjennomføres i lov eller i forskrift med hjemmel i lov alt ettersom hvilken karakter og innhold rettsakten har. Forutsetningen for å gjennomføre endringsrettsakter i forskrift er imidlertid at lov om medisinsk utstyr åpner for å gi forskriftsbestemmelser som endrer IVDR, noe loven ikke har i dag. Det er relativt vanlig at det er behov for endringer i forordninger på området for medisinsk utstyr. Området er regulert på et detaljnivå som tilsier at gjennomføringen av endringer av IVDR ikke alltid forutsetter at endringene gjennomføres i lov. Det å skulle legge fram alle endringer i IVDR for Stortinget, uavhengig av endringens karakter, anses lite egnet. Slike detaljreguleringer bør vurderes å heller kunne gis i form av forskrifter. Det er behov for en derogasjonsbestemmelse i lov om medisinsk utstyr som gir departementet hjemmel til å gjennomføre endringer av IVDR i forskrift.

Etter departementets vurdering er endringene som følger av forordning (EU) 2023/503 av en slik karakter og har et slikt innhold at det fremstår lite egnet å fremlegge saken for Stortinget. Forordninger som utsetter tidspunktet for første revurdering av et teknisk kontrollorgan og hyppigheten av påfølgende revurderinger er regulering av området for medisinsk utstyr på detaljnivå som egner seg for gjennomføring i forskrift. Etter departementets vurdering bør derfor forordningen gjennomføres i forskrift om medisinsk utstyr.

Nærmere om forordningens innhold

Forordning (EU) 2017/746 (IVDR) trådte i kraft 26. mai 2022. I henhold til IVDR artikkel 40 nr. 10 skal en fullstendig revurdering av meldte organer foretas tre år etter notifikasjon, og etter dette hvert fjerde år. Formålet med revurderingen er å avgjøre hvorvidt det meldte organet fortsatt oppfyller kravene i IVDR vedlegg VII. Denne kommisjonsforordningen endrer IVDR artikkel 40 nr. 10 ved å utsette tidspunktet for den første revurderingen av et meldt organ fra tre til fem år etter dets notifikasjon. Hyppigheten av påfølgende revurderinger endres fra hvert fjerde til hvert femte år.

Kommisjonsforordningen angir at nasjonale myndigheter med ansvar for meldte organer kan starte en revurdering tidligere enn det som er angitt, enten på forespørsel fra det meldte organet eller hvis den nasjonale myndigheten er i tvil om det meldte organets samsvar med regelverket basert på resultatene fra deres årlige vurderingsaktiviteter utført i henhold til MDR artikkel 40 nr. 4. Fullstendige revurderinger som er påbegynt skal imidlertid fortsatt gjennomføres for å optimalisere anvendelsen av ressurser som allerede er brukt. Dette gjelder med mindre den nasjonale myndigheten med ansvar for meldte organer beslutter å suspendere eller avslutte den pågående revurderingen. En slik beslutning skal baseres på resultater fra de årlige vurderingsaktivitetene som allerede er utført, samt ressurser hos den nasjonale myndigheten og hos det meldte organet som allerede er brukt på revurderingen. Det meldte organet skal i et slikt tilfelle ha mulighet til å uttale seg.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i lov om medisinsk utstyr.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil gi nasjonale myndigheter med ansvar for meldte organer tid til å prioritere vurderinger av søknader om utpeking som meldt organ. I Norge er det Statens legemiddelverk som er ansvarlig myndighet for meldt organ, jf. forskrift om medisinsk utstyr § 6.

For meldte organer medfører rettsakten bedre tid til å fokusere på behandlingen av sertifiseringer. Forordningen antas ikke å ha økonomiske konsekvenser av betydning.

Vurdering

Rettsakten vurderes som relevant og akseptabel

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

32019R1784 Kommisjonsforordning (EU) 2019/1784 av 1. oktober 2019 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av sveiseutstyr i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF

Status

Rettsakten ble vedtatt i EU den 1. oktober 2019.

Produktet er ikke blant NVEs prioriterte produkter og NVE har derfor ikke deltatt i ekspertgrupper eller sendt inn posisjoner.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for energi der berørte departementer er representert (21.05.2019).

Bakgrunn

Denne saken er knyttet til økodesigndirektivet. Direktivet er sammen med energimerkeforordningen virkemidler for å redusere energirelaterte produkters miljøbelastning i hele deres livssyklus, og gi forbrukeren mulighet til å velge det mest energieffektive produktet på markedet.

Økodesigndirektivet, med underliggende forordninger, pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe i omsetning produkter som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene, skal være CE-merket. Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs overordnede energieffektiviserings- og klimamål. [Les mer om dette på NVEs nettsider.](#)

Det er artikkel 103-forbehold på denne rettsakten fordi det foreløpig mangler lovhjemmel for å gjennomføre dette regelverket.

Sammendrag av innhold

Forordningen 2019/1784 om sveiseutstyr er utfyllende regler fra Europakommisjonen til Råds- og Parlamentsdirektiv 2009/125/EF. Produktgruppen er ny i økodesignsammenheng. Virkeområdet for forordningen er elektrisk nettdrevet sveiseutstyr. Sveiseutstyr som utelukkende får strøm fra en motor eller batterier, er ikke omfattet. Forordningen lister opp ved hvilke sveisemetoder den gjør seg gjeldende. Videre er det gjort noen unntak for enkelte sveisemetoder.

Forordningen stiller energieffektivitetskrav, informasjonskrav og ressurseffektivitetskrav knyttet til reparasjon og håndtering av utrangerte produkter, samt kritiske råmaterialer. Det stilles sirkulær økonomikrav til sveiseutstyr. Sveiseutstyr skal utformes slik at det lettere kan repareres og lettere kan demonteres med sikte på gjenbruk og resirkulering. Det stilles krav om tilgang til reservedeler, profesjonelle reparatørers tilgang til reparasjons- og vedlikeholdsinformasjon, demontering av produktet på en minst mulig ødeleggende måte og med bruk av vanlig verktøy. I artikkel 8 Review sies det at ved ny gjennomgang av forordningen (senest fem år etter ikrafttredelse) skal man se på muligheten for å inkludere ytterligere sirkulærøkonomiaspekter i forordningen.

Forordning 2019/1784 får virkning 1. januar 2021 i EU.

Det anslås at økodesignkravene i forordningen vil gi årlige energibesparelser på 1,09 TWh/år i 2030 i EU, tilsvarende en samlet årlig besparelse på omtrent 0,27 Mt CO₂-ekvivalenter.

Økodesignkrav:

- Energieffektivitetskrav har virkningsdato 1. januar 2023.
- Ressurseffektivitetskrav har virkningsdato 1. januar 2021.
- Informasjonskrav har virkningsdato 1. januar 2021.

I likhet med de fleste nye økodesign produktforordninger og revisjoner av gjeldende forordninger, inneholder den aktuelle forordningen en ny bestemmelse om forbud mot omgåelse av regelverket (artikkel 6 Circumvention). Det er forbudt å bringe i omsetning produkter som er designet slik at produktets ytelse automatisk endres til det bedre under testing i den hensikt å oppnå bedre verdier for ulike parametere. Den samme bestemmelsen sier at sveiseutstyrets energiforbruk ikke skal øke som følge av en programvareoppdatering, uten at produsenten eller importøren har innhentet eksplisitt tillatelse på forhånd fra sluttbrukeren.

Merknader

Hovedrettsakten - direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) - er hjemlet i *Traktat om den Europeiske Union (TEU)*, EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr. 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift [2011.02.23 nr. 0190](#): Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften). Økodesigndirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011.

Rettslige konsekvenser

Økodesigndirektiv II ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011. Når forordningen er tatt inn i EØS-avtalen, vil den gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i økodesignforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Summen av energibesparelsene i EU fra økodesignforordningen for sveiseutstyr er beregnet til 1,09 TWh/år i 2030.

Forslaget om gjennomføring i norsk rett innebærer at kravene i forordningen må være overholdt for at et produkt som omfattes av forordningen skal kunne bringes i omsetning eller tas i bruk i Norge. Kravene vil ikke gjelde produkter som allerede er gjort tilgjengelig med tanke på distribusjon eller anvendelse eller som er tatt i bruk på EØS-markedet før kravene tar til å gjelde.

For produsenter og installatører vil det kunne komme kostnader for å teste at produktene er i samsvar med regelverket. For forhandlere vil det kunne komme administrative byrder i form av opplæring i det nye regelverket. For sluttbrukere vil anskaffelseskostnaden kunne øke noe. Samtidig vil fordeler som økte inntekter, redusert energibruk og tilgang på reservedeler veie opp for kostnadene.

På EU-nivå er det dermed lagt til grunn at kostnadene er lavere enn de besparelser som oppnås ved energieffektiviseringen.

For NVE, vil gjennomføringen av økodesignforordningen innebære økte økonomiske kostnader og administrative oppgaver knyttet til tilsyn og informasjonsarbeid. Bransjen vil være forpliktet til å medvirke til gjennomføringen av tilsyn, og i enkelte tilfeller til å bære kostnadene med å få gjennomført tilsynet. Kostnadene for det offentlige og for næringslivet i forbindelse med dette vil avhenge av omfanget av tilsynsvirksomheten.

NVE vurderer at reglene ikke vil få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for myndigheter/foretak/forbrukere.

Sakkyndige instansers merknader

Utkast til forordning ble lagt ut på høring på NVEs nettsider 18. desember 2018. Ingen høringsinnspill kom inn.

Sveiseutstyr er ikke blant NVEs prioriterte produktgrupper for særskilt oppfølging.

Vurdering

NVE har ikke mottatt innspill som tilsier at rettsakten ikke kan vurderes som akseptabel. NVE antar derfor at rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

[32019R0424 Kommisjonsforordning \(EU\) 2019/424 av 15. mars 2019 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av tjenere og datalagringsprodukter i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF og om endring av kommisjonsforordning \(EU\) nr. 617/2013](#)

Status

Rettsakten ble vedtatt i EU 15. mars 2019.

Produktet er ikke blant NVEs prioriterte produkter og NVE har derfor ikke deltatt i ekspertgrupper eller sendt inn posisjoner.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for energi der berørte departementer er representert (08.01.2019).

Bakgrunn

Denne saken er knyttet til økodesigndirektivet. Direktivet er sammen med energimerkeforordningen virkemidler for å redusere energirelaterte produkters miljøbelastning i hele deres livssyklus, og gi forbrukeren mulighet til å velge det mest energieffektive produktet på markedet.

Økodesigndirektivet, med underliggende forordninger, pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe i omsetning produkter som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene, skal være CE-merket. Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs overordnede energieffektiviserings- og klimamål. [Les mer om dette på NVEs nettsider.](#)

Det er artikkel 103-forbehold på denne rettsakten fordi det foreløpig mangler lovhjemmel for å gjennomføre dette regelverket.

Sammendrag av innhold

EU har vedtatt Kommisjonsforordning nr. 2019/424 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av tjenere og datalagringsprodukter. Forordningen omhandler tjenere (servere) og datalagringsprodukter. Forordningen endrer Kommisjonsforordning nr. 617/2013 når det gjelder krav til miljøvennlig utforming av datamaskiner og datatjenere. Forordningen ble vedtatt i EU 15. mars og publisert i Den europeiske unions tidende 18. mars. Forordningen er trådt i kraft i EU.

Summen av besparelsene i strømforbruk i EU fra økodesignforordningen om tjenere og datalagringsutstyr er beregnet til 9 TWh/år i EU i 2030.

Utkastet til forordning foreslår økodesignkrav blant annet for energieffektivitet og for materialeffektivitet innført trinnvis.

Energikrav har to virkningsdatoer: 1. mars 2020 og 1. januar 2023.

Krav til materialeffektivitet har to virkningsdatoer: 1. mars 2020 og 1. mars 2021.

Krav til produktinformasjon har virkningsdato 1. mars 2020.

Eksempler på krav i forordningen:

Energi

Minimumskrav til strømforsyningsenhetens (PSU) energieffektivitet og minimumskrav til effektfaktor og maksimalt tillatt effektbehov i hviletilstand.

Material effektivitet

- Lodding, fastliming og forsegling må ikke hindre demontering for reparasjon eller gjenbruk av åtte angitte komponenter, for eksempel hovedkretskort, minnebrikke og prosessor.
- Med tanke på senere gjenvinning, skal produktet ha dokumentasjon som beskriver hvordan man ved demontering kan få tilgang til bestemte komponenter, hvilke sammenføyningsteknikker som er benyttet og hvilke verktøy som trengs til demonteringen.

Informasjon til tredjeparter som sysler med vedlikehold, reparasjon, gjenbruk, resirkulering og oppgradering

- Innhold (vekt i gram) av bestemte kritiske råmaterialer som kobolt, neodymium.

I likhet med de fleste nye økodesign produktforordninger og revisjoner av gjeldende forordninger, inneholder den aktuelle forordningen en ny bestemmelse om forbud mot omgåelse av regelverket (artikkel 6 Circumvention). Det er forbudt å bringe i omsetning produkter som er designet slik at produktets ytelse automatisk endres til det bedre under testing i den hensikt å oppnå bedre verdier for ulike parametere.

Generelt vil man i tiden fremover se at krav knyttet til produkters levetid, reparerbarhet og resirkulerbarhet vil fastsettes i økodesignforordninger for helt nye produkter og i revisjoner av eksisterende økodesign produktforordninger. Se egen omtale under Kommisjonens [arbeidsplan 2016-2019](#)

Merknader

Hovedrettsakten - direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) - er hjemlet i *Traktat om den Europeiske Union (TEU)*, EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr. 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift [2011.02.23 nr. 0190](#): Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Rettslige konsekvenser

Økodesigndirektiv II ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011. Gjennomføring av kommisjonsforordning nr. 2019/424 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Summen av besparelsene i strømforbruk i EU fra økodesignforordningen om tjenere og datalagringsutstyr er beregnet til 9 TWh/år i EU i 2030.

For NVE, vil gjennomføringen av økodesignforordningen innebære økte økonomiske kostnader og administrative oppgaver knyttet til tilsyn og informasjonsarbeid. Bransjen vil være forpliktet til å medvirke til gjennomføringen av tilsyn, og i enkelte tilfeller til å bære kostnadene med å få gjennomført tilsynet. Kostnadene for det offentlige og for næringslivet i forbindelse med dette vil avhenge av omfanget av tilsynsvirksomheten.

NVE vurderer at reglene ikke vil få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for myndigheter/foretak/forbrukere.

Sakkyndige instansers merknader

NVE publiserte nyhet om oppstart av forberedende studium 05. september 2013.

NVE gjennomførte høring 26. januar 2017 av arbeidsdokument til Samrådsforum og høring 08. august 2018 av forslag til forordning til behandling i Forskriftskomiteen. Ingen høringsinnspill kom inn.

Produktet er ikke blant NVEs prioriterte produkter og vi har derfor ikke deltatt i ekspertgrupper eller sendt inn norske posisjoner.

Vurdering

NVE har ikke mottatt innspill som tilsier at rettsakten ikke kan vurderes som akseptabel. NVE antar derfor at rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

[32019R2019 Kommisjonsforordning \(EU\) 2019/2019 av 1. oktober 2019 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av kjøle-/fryseapparater i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF, og om oppheving av kommisjonsforordning \(EF\) nr. 643/2009](#)

Status

Rettsakten ble vedtatt av EU 1. oktober 2019. Forordningen omfattes av prosedyren Regulatory with Scrutiny (art 5a par. 1-5) .

Produktet er ikke blant NVEs prioriterte produkter og vi har derfor ikke deltatt i ekspertgrupper eller sendt inn norske posisjoner.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for energi der berørte departementer er representert (20.03.2019).

Bakgrunn

Denne saken er knyttet til økodesigndirektivet (2009/125/EF). Direktivet er sammen med energimerkedirektivet virkemidler for å redusere energirelaterte produkters miljøbelastning i hele deres livssyklus, og gi forbrukeren mulighet til å velge det mest energieffektive produktet på markedet. Økodesigndirektivet, med underliggende forordninger, pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe produkter i omsetning som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene, skal være CE-merket. Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs overordnede energieffektiviserings- og klimamål. [Les mer om dette på NVEs nettsider.](#)

Det er artikkel 103-forbehold på denne rettsakten fordi det foreløpig mangler lovhjemmel for å gjennomføre dette regelverket.

Sammendrag av innhold

Forordningen omhandler nettilknyttede kjøleapparater og omfatter både kjøleskap, kombiskap, vinskaper og fryserer. Forordningen er utfyllende regler fra Europakommisjonen til Råds- og Parlamentsdirektiv 2009/125/EF og er en revisjon av gjeldende økodesignforordning 643/2009 for kjøle-fryseapparater til husholdningsbruk. Gjeldende forordning er gjennomført i Norge med økodesignforskriften.

Summen av primærenergi besparelsene i EU fra revidert økodesignforordning og revidert energimerkeforordning for kjøleapparater til husholdninger er beregnet til å bli 10 TWh/år i 2030. Virkeområdet for den reviderte forordningen er som tidligere elektriske husholdningskjøle- og fryseapparater som er knyttet til el-nettet og med volum større enn 10 liter og mindre enn eller lik 1500 liter, men den reviderte forordningen fastsetter også energieffektivitetskrav til vinskaper. I tillegg til energieffektivitetskrav, fastsettes også bestemte funksjonskrav, ressurseffektivitetskrav og informasjonskrav for de omfattede produktene. Ressurs- og informasjonskravene er særlig knyttet til bruksmåte av apparatet for å sikre optimal energieffektivitet og konservering av mat samt sirkulærøkonomi. Kravene gjelder f.eks. tilgang til reservedeler, profesjonelle reparatørers tilgang til reparasjons- og vedlikeholdsinformasjon, demontering av produktet på en minst mulig ødeleggende måte og med bruk av vanlig verktøy samt minimum varighet på garantien.

I den reviderte forordningen er det tatt inn en ny bestemmelse, artikkel 6, om omgåelse av regelverket (Circumvention). Det er forbudt å bringe i omsetning produkter som er utformet slik at

modellens ytelse automatisk endres i en testsituasjon i den hensikt å oppnå gunstigere verdier i den tekniske dokumentasjonen. Energibruken eller andre deklarererte parametere skal heller ikke endres til det verre etter en programvareoppdatering uten at det er innhentet en eksplisitt tillatelse fra sluttbruker på forhånd.

Virkningsdatoer:

Ved forordningens ikrafttredelse (25.12): Artikkel 6 om forbud mot omgåelse av regelverket

1. mars 2021: Energieffektivitetskrav (EEI), funksjonskrav, ressurseffektivitetskrav, informasjonskrav

1.mars 2024: Skjerping av energieffektivitetskravene

Merknader

Hovedrettsakten – direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i *Traktat om den Europeiske Union (TEU)*, EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr. 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift [2011.02.23 nr. 0190](#): Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Rettslige konsekvenser

Økodesigndirektiv II ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011. Når forordningen er tatt inn i EØS-avtalen, vil den gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i økodesignforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring i norsk rett innebærer at kravene i forordningen må være overholdt for at et produkt som omfattes av forordningen skal kunne bringes i omsetning eller tas i bruk i Norge. Kravene vil ikke gjelde produkter som allerede er gjort tilgjengelig med tanke på distribusjon eller anvendelse eller som er tatt i bruk på EØS-markedet før kravene tar til å gjelde.

For produsenter og importører av de omfattede produktene, antas det at de nye ressurs- og informasjonskravene kan medføre økte kostnader ved eventuelle omlegginger av produksjonsmetoder. På EU-nivå er det lagt til grunn at kostnadene er lavere enn de besparelser som oppnås ved energieffektiviseringen.

For forbrukerne vil forordningen kunne føre til noe økt innkjøpspris. Til gjengjeld er energieffektive produkt rimeligere i bruksfasen. Økt reparerbarhet og informasjon om vedlikehold mv. antas også å innebære en kostnadsbesparelse for forbrukerne.

For NVE vil gjennomføringen av den reviderte økodesignforordningen kunne medføre ekstra byrder fordi den inneholder flere og andre typer krav enn gjeldende forordning (for eksempel krav knyttet til sirkulærøkonomi og energieffektivitetskrav til vinkjøleskap). Økningen i antall krav krever at NVE må bruke mer tid på å sette seg inn i, informere om og føre tilsyn med kravene.

Bransjen vil være forpliktet til å medvirke til gjennomføringen av tilsyn, og i enkelte tilfeller til å bære kostnadene med å få gjennomført tilsynet. Kostnadene for det offentlige og for næringslivet i forbindelse med dette vil avhenge av omfanget av tilsynsvirksomheten.

Reglene forventes ikke å få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for myndigheter/foretak/forbrukere.

Sakkyndige instansers merknader

NVE publiserte en nyhet på sine hjemmesider den 19. mars 2015 om oppstart av revisjonsstudien. Den 19. desember 2017 publiserte NVE en høring av de fremlagte arbeidsdokumentene til møtet i Samrådsforum som ble avholdt 6. desember 2017. NVE mottok ingen høringsinnspill. Den 16. november 2018 publiserte NVE en høring av utkastet til revidert økodesignforordning som ble votert over i møte i forskriftskomiteen 10. desember 2018. NVE mottok ingen innspill. I høringen om forskriftendring i forbindelse med gjennomføring av forordningen i Norge, kom det inn ett innspill fra en norsk produsent som mente at virkeområdet måtte begrenses oppad til 800 liter. Årsaken til dette er ifølge produsenten at kjøleskap med volum over 800 liter ikke vil klare å kjøle ned matvarer hurtig nok til riktig temperatur slik at de ikke forringes for tidlig. Dersom skapene skal klare de reviderte kravene, må isolasjonen økes så mye at skapene blir for store for et vanlig husholdningskjøkken. Produsenten mener at kjøleskap med volum over 800 liter må behandles som kjølerom og at kravene må settes deretter. NVE har meldt ifra om at slike innspill må komme tidligere i regelverksprosessen i EU. Aller helst under revisjonsstudien. Virkeområdet i den reviderte forordningen er det samme som tidligere og NVE har ikke hørt om dette problemet tidligere. Et tilsyn vil eventuelt avdekke om kjøleskapene med volum over 800 liter ikke oppfyller kravene.

NVE vurderer forordningen til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vurdering

NVE har ikke mottatt innspill som tilsier at rettsakten ikke kan vurderes som akseptabel. NVE antar derfor at rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

[32019R2021 Kommisjonsforordning \(EU\) 2019/2021 av 1. oktober 2019 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av elektroniske skjermer i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF, om endring av kommisjonsforordning \(EF\) nr. 1275/2008, og om oppheving av kommisjonsforordning \(EF\) nr. 642/2009](#)

Status

EU-kommisjonen vedtok forordningen 1. oktober 2019.

Produktet er ikke blant NVEs prioriterte produkter og vi har derfor ikke deltatt i ekspertgrupper eller sendt inn norske posisjoner.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for energi der berørte departementer er representert (20.3.2019).

Bakgrunn

Denne saken er knyttet til økodesigndirektivet (2009/125/EF). Direktivet er sammen med energimerkeforordningen virkemidler for å redusere energirelaterte produkters miljøbelastning i hele deres livssyklus, og gi forbrukeren mulighet til å velge det mest energieffektive produktet på markedet. Økodesigndirektivet, med underliggende forordninger, pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe i omsetning produkter som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstillt kravene, skal være CE-merket. Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs overordnede energieffektiviserings- og klimamål. [Les mer om dette på NVEs nettsider.](#)

Det er artikkel 103-forbehold på denne rettsakten fordi det foreløpig mangler lovhjemmel for å gjennomføre dette regelverket.

Sammendrag av innhold

Forordningen omhandler elektroniske skjermer og er utfyllende regler fra Europakommisjonen til Råds- og Parlamentsdirektiv 2009/125/EF. Forordningen er ny, men den inneholder også en revisjon av gjeldende økodesignforordning 642/2009 om miljøvennlig utforming av fjernsyn som ble gjennomført i Norge med økodesignforskriften i 2011. Elforbruk til fjernsyn alene utgjorde i 2016 hele 3% av EUs totale elektrisitetsforbruk. Forordningen vil, sammen med en korresponderende revidert energimerkeforordning, bidra til å redusere det årlige elektrisitetsforbruket for elektroniske skjermer i EU med 39 TWh i 2030 sammenlignet med BAU (business as usual).

Virkeområdet for forordningen er elektroniske skjermer, for eksempel fjernsyn, dataskjermer, digitale fotorammer og digitale skilter.

Økodesignforordningen stiller bla. energieffektivitetskrav, materialeffektivitetskrav, funksjonskrav og informasjonskrav. Material- og informasjonskravene skal understøtte EUs sirkulærøkonomisatsing. Eksempel på slike krav er design av produktet med tanke på reparasjon og gjenbruk samt fremtidig enkel demontering, resirkulering og gjenvinning, merking av bestemte typer plast og gifter og informasjon til profesjonelle reparatører. Det settes også et forbud mot bruk av halogene flammehemmere i plastkinnfatningen for elektroniske skjermer.

Som i de fleste reviderte og nye økodesignforordninger som vil komme i tiden fremover, er det tatt inn en ny bestemmelse som forbyr omgåelse av regelverket (article 6 Circumvention and software updates).

Virkningsdatoer

1.mars 2021: Energieffektivitetskrav for påslått tilstand, tillatte spillerom og tilpasninger for utregning av energieffektivitet, funksjonskrav, energikrav til hviletilstand og av-tilstand, materialeffektivitetskrav, krav om tilgang til informasjon om tilgjengelige programvareoppdateringer.

1. mars 2023: Energieffektivitetskrav for påslått tilstand skjerpes.

Merknader

Hovedrettsakten – Direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift [2011.02.23 nr. 0190](#): Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Rettslige konsekvenser

Økodesigndirektiv II ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komitebeslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011.

Når forordningen er tatt inn i EØS-avtalen, vil den gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i økodesignforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kommisjonen anslår at energimerkeforordningen og den korresponderende økodesignforordningen for skjermer til sammen vil bidra til en elektrisitetsbesparelse på 39 TWh/år i EU i 2030.

Gjennomføring i norsk rett innebærer at kravene i forordningen må være overholdt for at et produkt som omfattes av forordningen skal kunne bringes i omsetning eller tas i bruk i Norge. Kravene vil ikke gjelde produkter som allerede er gjort tilgjengelig med tanke på distribusjon eller anvendelse eller som er tatt i bruk på EØS-markedet før kravene tar til å gjelde.

For produsenter av produktene som omfattes, antas det at de nye kravene til produktutforming kan medføre økte kostnader ved eventuelle omlegginger av produksjonsmetoder. På EU-nivå er det lagt til grunn at kostnadene er lavere enn de besparelser som oppnås ved energieffektiviseringen. For forbrukerne antas det at innkjøpsprisen ikke økes vesentlig.

For NVE vil gjennomføringen av økodesignforordningen innebære økte økonomiske kostnader og administrative oppgaver knyttet til tilsyn og informasjonsarbeid. Bransjen vil være forpliktet til å medvirke til gjennomføringen av tilsyn, og i enkelte tilfeller til å bære kostnadene med å få gjennomført tilsynet. Kostnadene for det offentlige og for næringslivet i forbindelse med dette vil avhenge av omfanget av tilsynsvirksomheten.

Reglene forventes ikke å få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for myndigheter/foretak/forbrukere.

Sakkyndige instansers merknader

Saken ble lagt ut på høring 02.07. 2015 forut for behandling i samrådsforum og den 30.11.2018 i forbindelse med behandling i forskriftskomiteen den 19.12.2018. NVE mottok ingen høringsinnspill ved noen av høringene. NVE har gjennomført høring om forskriftsendring i forbindelse med mulig gjennomføring av økodesignforordning 2019/2021 og NVE mottok ingen høringsinnspill.

NVE vurderer forordningen til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vurdering

Andre opplysninger

Selv om medlemslandene stemte for et slikt forbud i økodesign forskriftskomiteen 19. desember 2018, frykter tilhengere av forbudet at EU-parlamentet vil motsette seg forbudet. EUs flammehemmerindustri skal ha drevet lobbyvirksomhet for å få fjernet forbudet, men de lyktes ikke.

Det konkluderes med at rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

[32019R2022 Kommisjonsforordning \(EU\) 2019/2022 av 1. oktober 2019 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av husholdningsoppvaskmaskiner i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF, om endring av kommisjonsforordning \(EF\) nr. 1275/2008, og om oppheving av kommisjonsforordning \(EU\) nr. 1016/2010](#)

Status

EU-kommisjonen vedtok forordningen 1. oktober 2019.

Produktet er ikke blant NVEs prioriterte produkter og vi har derfor ikke deltatt i ekspertgrupper eller sendt inn norske posisjoner.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for energi der berørte departementer er representert (20.3.2019).

Bakgrunn

Denne saken er knyttet til økodesigndirektivet (2009/125/EF). Direktivet er sammen med energimerkeforordningen virkemidler for å redusere energirelaterte produkters miljøbelastning i hele deres livssyklus, og gi forbrukeren mulighet til å velge det mest energieffektive produktet på markedet. Økodesigndirektivet, med underliggende forordninger, pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe i omsetning produkter som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene, skal være CE-merket. Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs overordnede energieffektiviserings- og klimamål. [Les mer om dette på NVEs nettsider.](#)

Det er artikkel 103-forbehold på denne rettsakten fordi det foreløpig mangler lovhjemmel for å gjennomføre dette regelverket.

Sammendrag av innhold

Forordningen omhandler oppvaskmaskiner til husholdningsbruk og er utfyllende regler fra Europakommisjonen til Råds- og Parlamentsdirektiv 2009/125/EF. Den reviderer gjeldende forordning 1016/2010 som stiller krav til miljøvennlig utforming av husholdningsoppvaskmaskiner. Forordning 1016/2010 ble gjennomført i Norge i 2013 med økodesignforskriften. Forordningens virkeområde er husholdningsoppvaskmaskiner med alminnelig el-nettilknytning samt også de som i tillegg er forberedt på å kunne driftes med batterier. Innbygningsapparater er også inkludert.

Utbredelsen av oppvaskmaskiner i EU øker og dette fører til at både vann- og energiforbruk til oppvaskmaskiner øker. Ved å skjerpe gjeldende økodesignkrav kan økningen i vann- og energiforbruk begrenses. EU har anslått at den aktuelle forordningen vil kunne bidra til å redusere elektrisitetsforbruket til oppvaskmaskiner i EU med 2,1 TWh per år i 2030. Forordningen stiller energieffektivitetskrav, funksjonskrav, ressurseffektivitetskrav og informasjonskrav. Ressurs- og informasjonskravene skal understøtte EUs sirkulærøkonomisatsing. Eksempel på slike krav er design av produktet med tanke på reparasjon og gjenbruk samt fremtidig enkel demontering, resirkulering og gjenvinning, merking av kjølemediet i en eventuell varmepumpe og informasjon til profesjonelle reparatører. I likhet med de fleste nye økodesign produktforordninger og revisjoner av gjeldende forordninger, inneholder den aktuelle forordningen en ny bestemmelse om forbud mot omgåelse av regelverket (artikkel 6 Circumvention). Det er forbudt å bringe i omsetning produkter som er designet slik at produktets ytelse automatisk endres til det bedre under testing i den hensikt å oppnå bedre verdier for ulike parametere. Den samme bestemmelsen sier at oppvaskmaskinens vann- og

energiforbruk ikke skal økes og at andre ytelsesparametere ikke skal forverres som følge av en programvareoppdatering, uten at produsenten eller importøren har innhentet eksplisitt tillatelse på forhånd fra sluttbrukeren

Virkningsdato for kravene:

1. mars 2021. Kravene gjelder tilstedeværelse av et bestemt program som skal hete "Økoprogram", energieffektivitetskravet, funksjonskrav, maksimal effektbehov i lavenergitilstander, ressurseffektivitetskrav.

1. mars 2024: Skjerping av energieffektivitetskravet

Artikkel 6 om forbud mot omgåelse av regelverket får umiddelbar virkning ved forordningens ikrafttredelsesdato.

Merknader

Hovedrettsakten – direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i *Traktat om den Europeiske Union (TEU)*, EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift [2011.02.23 nr. 0190](#): Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Rettslige konsekvenser

Økodesigndirektiv II ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011. Når forordningen er tatt inn i EØS-avtalen, vil den gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring i norsk rett innebærer at kravene i forordningen må være overholdt for at et produkt som omfattes av forordningen skal kunne bringes i omsetning eller tas i bruk i Norge. Kravene vil ikke gjelde produkter som allerede er gjort tilgjengelig med tanke på distribusjon eller anvendelse eller som er tatt i bruk på EØS-markedet før kravene tar til å gjelde.

For produsenter av produktene som omfattes, antas det at de nye kravene til produktutforming kan medføre økte kostnader ved eventuelle omlegginger av produksjonsmetoder. På EU-nivå er det lagt til grunn at kostnadene er lavere enn de besparelser som oppnås ved energieffektiviseringen.

For forbrukerne vil forordningen kunne føre til noe økt innkjøpspris. Til gjengjeld er energieffektive produkt rimeligere i bruksfasen. Økt reparerbarhet og informasjon om vedlikehold mv. antas også å innebære en kostnadsbesparelse for forbrukerne.

For NVE vil gjennomføringen av økodesignforordningen innebære noe økte økonomiske kostnader og administrative oppgaver knyttet til tilsyn og informasjonsarbeid. Bransjen vil være forpliktet til å medvirke til gjennomføringen av tilsyn, og i enkelte tilfeller til å bære kostnadene med å få gjennomført tilsynet. Kostnadene for det offentlige og for næringslivet i forbindelse med dette vil avhenge av omfanget av tilsynsvirksomheten.

Reglene forventes ikke å få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for myndigheter/foretak/forbrukere.

Sakkyndige instansers merknader

NVE gjorde oppstarten av revisjonsstudien kjent på NVEs hjemmeside den 9. mars 2015. Vi oppfordret norske interessenter om å engasjere seg i studien. Den 7. desember 2017, i forbindelse med behandling i Samrådsforum, la NVE ut en høring av arbeidsdokumentene på NVEs hjemmeside. Ingen høringsinnspill kom inn. Utkast til revidert forordning ble lagt ut på høring på NVEs nettsider 8.12.2018 i forbindelse med behandling i Forskriftskomiteen. NVE mottok ingen høringsinnspill. NVE har gjennomført høring om forskriftsendring i forbindelse med mulig gjennomføring av økodesignforordning 2019/2022 og NVE mottok ingen høringsinnspill.

NVE vurderer forordningen til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vurdering

Det konkluderes med at rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

[32019R2023 Kommisjonsforordning \(EU\) 2019/2023 av 1. oktober 2019 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av husholdningsvaskemaskiner og kombinerte husholdningsvaskemaskiner/-tørketromler i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF, om endring av kommisjonsforordning \(EF\) nr. 1275/2008, og om oppheving av kommisjonsforordning \(EU\) nr. 1015/2010](#)

Status

Rettsakten ble vedtatt av EU 1. oktober 2019.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for energi der berørte departementer er representert (20.03.2019). Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Bakgrunn

Denne saken er knyttet til økodesigndirektivet (2009/125/EF). Direktivet er sammen med energimerkeforordningen virkemidler for å redusere energirelaterte produkters miljøbelastning i hele deres livssyklus, og gi forbrukeren mulighet til å velge det mest energieffektive produktet på markedet. Økodesigndirektivet, med underliggende forordninger, pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe i omsetning produkter som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene, skal være CE-merket. Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs overordnede energieffektiviserings- og klimamål. [Les mer om dette på NVEs nettsider.](#)

Det er artikkel 103-forbehold på denne rettsakten fordi det foreløpig mangler lovhjemmel for å gjennomføre dette regelverket.

Sammendrag av innhold

Forordningen, som omhandler vaskemaskiner til husholdningsbruk, er utfyllende regler fra Europakommisjonen til Råds- og Parlamentsdirektiv 2009/125/EF. Forordningen reviderer gjeldende forordning 1015/2010 om miljøvennlig utforming av vaskemaskiner til husholdningsbruk.

Virkeområdet er elnettknyttede vaskemaskiner og kombinerte vaskemaskiner/tørketromler til husholdningsbruk, inkludert de som er ment for innbygging. Apparater som er forberedt på drift via elnettet og som i tillegg er forberedt til å kunne driftes på batterier, er også inkludert i virkeområdet.

Den reviderte forordningen utvider virkeområdet til også å gjelde husholdningsvaskemaskiner/-tørketromler. Forordningen stiller krav om at vaskemaskinene alltid skal utstyres med et unikt program, benevnt som «ECO 40-60 Programme», som tilfredsstiller bestemte krav for energieffektivitet, vaskeevne, programvarighet i minutter, og vannforbruk. Det stilles også krav til ressurseffektivitet og informasjon. Ressurs- og informasjonskravene skal understøtte EUs sirkulærøkonomisatsing. Eksempel på slike krav er design av produktet med tanke på reparasjon og gjenbruk samt fremtidig enkel demontering, resirkulering og gjenvinning, merking av kjølemediet i en eventuell varmepumpe og informasjon til profesjonelle reparatører.

I likhet med de fleste nye økodesign produktforordninger og revisjoner av gjeldende forordninger, inneholder den aktuelle forordningen en ny bestemmelse om forbud mot omgåelse av regelverket (artikkel 6 Circumvention). Det er forbudt å bringe i omsetning produkter som er designet slik at produktets ytelse automatisk endres til det bedre under testing i den hensikt å oppnå bedre verdier for ulike parametere. Den samme bestemmelsen sier at maskinens vann- og energiforbruk ikke skal økes som følge av en programvareoppdatering, uten at produsenten eller importøren har innhentet eksplisitt tillatelse på forhånd fra sluttbrukeren.

Det er verdt å merke seg bestemmelsen i pkt (f) i artikkel 8 Review. Norske miljømyndigheter har fått gjennomslag for sitt innspill om at det ved neste gjennomgang av forordningen, skal vurderes om det er gjennomførbart å sette krav om at vaskemaskiner skal utstyres med mikroplastfilter i avløpet. Resultatet av gjennomgangen skal fremlegges for Kommisjonen senest 6 år etter ikrafttredelse av forordningen. Norske miljømyndigheter sendte innspillet til Kommisjonen før sommeren 2018.

Virkningsdato: 1. mars 2021.

Merknader

Hovedrettsakten – direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i *Traktat om den Europeiske Union (TEU)*, EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift [2011.02.23 nr. 0190](#): Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Rettslige konsekvenser

Økodesigndirektiv II ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komitebeslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011. Når forordningen er tatt inn i EØS-avtalen, vil den gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i økodesignforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kommisjonen anslår at summen av energibesparelsen fra revidert økodesignforordning og revidert energimerkeforordning for husholdningsvaskemaskiner og kombinerte husholdningsvaskemaskiner/-tørketromler er 2,5 TWh/år i EU i 2030. Vannbesparelsen er anslått til inntil 711 millioner m³/år i 2030.

Forslaget om gjennomføring i norsk rett innebærer at kravene i forordningen må være overholdt for at et produkt som omfattes av forordningen skal kunne bringes i omsetning eller tas i bruk i Norge. Kravene vil ikke gjelde produkter som allerede er gjort tilgjengelig med tanke på distribusjon eller anvendelse eller som er tatt i bruk på EØS-markedet før kravene tar til å gjelde.

For produsenter av produktene som omfattes, antas det at de nye kravene til produktutforming kan medføre økte kostnader ved eventuelle omlegginger av produksjonsmetoder. På EU-nivå er det lagt til grunn at kostnadene er lavere enn de besparelser som oppnås ved energieffektiviseringen.

For NVE vil gjennomføringen av økodesignforordningen innebære noe økte økonomiske kostnader og administrative oppgaver knyttet til tilsyn og informasjonsarbeid. Bransjen vil være forpliktet til å medvirke til gjennomføringen av tilsyn, og i enkelte tilfeller til å bære kostnadene med å få gjennomført tilsynet. Kostnadene for det offentlige og for næringslivet i forbindelse med dette vil avhenge av omfanget av tilsynsvirksomheten

Reglene forventes ikke å få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for myndigheter/foretak/forbrukere.

Sakkyndige instansers merknader

Den 7. desember 2017 og 8. desember publiserte NVE en høring av utkast til revidert forordning. NVE mottok ingen innspill. Det vises ellers til innspillet om mikroplastfilter fra norske

miljømyndigheter. NVE har gjennomført høring om forskriftsendring i forbindelse med mulig gjennomføring av økodesignforordning 2019/2023 og NVE mottok ingen høringsinnspill.

NVE vurderer forordningen til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vurdering

Det konkluderes med at rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

[32019R2024 Kommisjonsforordning \(EU\) 2019/2024 av 1. oktober 2019 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av kjøle-/fryseapparater til bruk ved direktesalg i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF](#)

Status

Produktgruppen har ikke vært blant NVEs prioriterte produktgrupper de senere årene og NVE har derfor ikke deltatt i ekspertgrupper eller sendt inn posisjoner. ¹

Forordningen ble vedtatt i EU den 1. oktober 2019.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for energi der berørte departementer er representert (04.4.2019).

Bakgrunn

Denne saken er knyttet til økodesigndirektivet (2009/125/EF). Direktivet er sammen med energimerkeforordningen virkemidler for å redusere energirelaterte produkters miljøbelastning i hele deres livssyklus, og gi forbrukeren mulighet til å velge det mest energieffektive produktet på markedet. Økodesigndirektivet, med underliggende forordninger, pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe i omsetning produkter som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene, skal være CE-merket. Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs overordnede energieffektiviserings- og klimamål. [Les mer om dette på NVEs nettsider.](#)

Det er artikkel 103-forbehold på denne rettsakten fordi det foreløpig mangler lovhjemmel for å gjennomføre dette regelverket.

Sammendrag av innhold

Forordningen omhandler kjøleapparater til bruk ved direktesalg og er utfyllende regler fra Europakommisjonen til Råds- og Parlamentsdirektiv 2009/125/EF. Produktgruppen er helt ny i økodesignsammenheng. Virkeområdet for forordningen er el-nettilknyttede kjøleapparater til direktesalg av mat- og drikkevarer. Kjøleapparater til direktesalg av annet enn mat- og drikkevarer, er også omfattet. Apparatene er typisk kjølevareautomater, kjøle-frysedisker, iskremfrysere og flaskekjølere i supermarkeder eller kiosker.

I en business-as-usual scenario antas det at energibruken til produktgruppen vil avta frem mot 2030. Imidlertid vil reduksjonen forsinkes dersom det ikke iverksettes egne økodesign- og energimerkekrav. Den aktuelle økodesignforordningen og en korresponderende energimerkeforordning, vil sammen bidra til en årlig elektrisitetsbesparelse på 19 TWh (eller 48 TWh primærenergi) i EU i 2030 .

Forordningen stiller energieffektivitetskrav, informasjonskrav og krav knyttet til reparasjon og håndtering av utrangerte produkter. Produktene skal designes slik at de lettere kan repareres og

lettere kan demonteres med sikte på gjenbruk og resirkulering. Det stilles krav om tilgang til reservedeler, profesjonelle reparatørers tilgang til reparasjons- og vedlikeholdsinformasjon, demontering av produktet på en minst mulig ødeleggende måte og med bruk av vanlig verktøy. I tillegg stilles krav om at det skal opplyses om varighet av garantien for produktene.

I likhet med de fleste nye økodesign produktforordninger og revisjoner av gjeldende forordninger, inneholder den aktuelle forordningen en ny bestemmelse om forbud mot omgåelse av regelverket (artikkel 6 Circumvention and software updates). Det er forbudt å bringe i omsetning produkter som er designet slik at produktets ytelse automatisk endres til det bedre under testing i den hensikt å oppnå bedre verdier for ulike parametere. Den samme bestemmelsen sier at kjøleproduktets energiforbruk ikke skal økes som følge av en programvareoppdatering, uten at produsenten eller importøren har innhentet eksplisitt tillatelse på forhånd fra sluttbrukeren. En programvareoppdatering skal heller ikke medføre at produktet ikke lenger er i samsvar med økodesignkravene.

Virkningsdato for kravene er 1. mars 2021.

Merknader

Hovedrettsakten – direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i Traktat om den Europeiske Union (TEU), EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift 2011.02.23 nr 0190: Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Rettslige konsekvenser

Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komitebeslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011. Når forordningen er tatt inn i EØS-avtalen, vil den gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i økodesignforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring i norsk rett innebærer at kravene i forordningen må være overholdt for at et produkt som omfattes av forordningen skal kunne bringes i omsetning eller tas i bruk i Norge. Kravene vil ikke gjelde produkt som allerede er gjort tilgjengelig med tanke på distribusjon eller anvendelse eller som er tatt i bruk på EØS-markedet før kravene tar til å gjelde.

For produsenter av produktene antas det at de nye kravene til produktutforming kan medføre økte kostnader. På EU-nivå er det lagt til grunn at kostnadene er lavere enn de besparelser som oppnås ved energieffektiviseringen.

For innkjøpere av kjøleapparater antas det at innkjøpsprisen vil kunne øke noe, men ikke vesentlig. De mer energieffektive kjøleapparatene vil bidra til lavere energitgifter for brukerne av kjøleapparatene.

For forbrukeren antas det at prisen for kjølevarer ikke vil påvirkes av de nye kravene.

For NVE vil gjennomføringen av økodesignforordningen innebære noe økte økonomiske kostnader og administrative oppgaver knyttet til tilsyn og informasjonsarbeid. Bransjen vil være forpliktet til å medvirke til gjennomføringen av tilsyn, og i enkelte tilfeller til å bære kostnadene med å få gjennomført tilsynet. Kostnadene for det offentlige og for næringslivet i forbindelse med dette vil avhenge av omfanget av tilsynsvirksomheten.

Reglene forventes ikke å få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for myndigheter/foretak/forbrukere.

Sakkyndige instansers merknader

Et kravforberedende studium for produktene ble fullført i 2007. Den 23. april 2010 la Kommisjonen frem et arbeidsdokument som NVE kommenterte på i januar 2011. NVEs kommentar baserte seg på uttalelser fra Sintef og gjaldt bruken av kjølemedium. Arbeidsdokumentet den gang var preget av å være en skisse med mange åpne spørsmål der medlemslandene ble bedt om å ta stilling. Kommisjonen innkalte til et nytt møte i samrådsforum den 19. januar 2012 uten at dette brakte arbeidet videre. Det ble derfor besluttet at en ny kravforberedende studie skulle gjennomføres og denne ble sluttført våren 2014. NVE var representert på et Technical Working Group-møte i desember 2013, men har senere ikke prioritert produktgruppen. Forslag til både økodesignforordning og energimerkeforordning ble behandlet i samrådsforum den 2. juli 2014. NVE deltok ikke i møtet.

NVE gjennomførte en høring av Kommisjonens arbeidsdokumenter 3. juni 2014 og ingen innspill kom inn. Siste høring av arbeidsdokumenter fant sted 3. januar 2019 og NVE mottok ingen høringsinnspill. NVE har gjennomført høring om forskriftsendring i forbindelse med mulig gjennomføring av økodesignforordning 2019/2024 og NVE mottok ingen høringsinnspill.

NVE informerte kort om det pågående regelverksarbeidet i Spesialutvalg for energi den 19.09.2014.

NVE vurderer forordningen til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vurdering

Det konkluderes med at rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

[32021R0341 Kommisjonsforordning \(EU\) 2021/341 av 23. februar 2021 om endring av forordning \(EU\) 2019/424, \(EU\) 2019/1781, \(EU\) 2019/2019, \(EU\) 2019/2020, \(EU\) 2019/2021, \(EU\) 2019/2022, \(EU\) 2019/2023 og \(EU\) 2019/2024 med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av servere og datalagringsprodukter, elektriske motorer og turtallsregulatorer, kjøle-/fryseapparater, lyskilder og separat forkoplingsutstyr, elektroniske skjermer, husholdningsoppvaskmaskiner og kombinerte husholdningsvaskemaskiner/-tørketromler samt kjøle-/fryseapparater til bruk ved direktesalg](#)

Status

Rettsakten ble vedtatt av EU 23. februar 2021.

Bakgrunn

Denne saken er knyttet til økodesigndirektivet (2009/125/EF). Direktivet er sammen med energimerkeforordningen virkemidler for å redusere energirelaterte produkters miljøbelastning i hele deres livssyklus, og gi forbrukeren mulighet til å velge det mest energieffektive produktet på markedet. Økodesigndirektivet, med underliggende forordninger, pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe i omsetning produkter som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene, skal være CE-merket. Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs overordnede energieffektiviserings- og klimamål. [Les mer om dette på NVEs nettsider.](#)

Det er artikkel 103-forbehold på denne rettsakten fordi det foreløpig mangler lovhemmel for å gjennomføre dette regelverket.

Sammendrag av innhold

Etter publiseringen av økodesignforordningene for tjenere og datalagringsprodukter, elektriske motorer og turtallsregulatorer, kjøleapparater, lyskilder og separat forkoplingsutstyr, elektroniske skjermer, husholdningsoppvaskmaskiner, husholdningsvaskemaskiner og kombinerte husholdningsvaskemaskiner/-tørketromler og kjøleapparater til bruk ved direktesalg i 2019, ble Kommisjonen klar over manglende samsvar i formuleringene i de nevnte produktforordningene.

Forskjellene gjelder særlig referanser til tekniske parametere og deklarererte verdier og konsekvensene for innholdet i teknisk dokumentasjon, samt for verifiseringstoleransene i de ulike forordningene. Forordningen tilføyer derfor en definisjon av deklarererte verdier, samt endrer vedleggene som omhandler teknisk dokumentasjon for å gjøre det klart at deklarererte verdier bør inkluderes. Andre tekniske endringer er også introdusert for å korrigere skrivefeil, forbedre nøyaktigheten, avklare målinger og foreta tekniske tilpasninger til noen parametere. Det er også innført en ny artikkel, Transitional Compliance Equivalence, for fem av produktgruppene. Produktgruppene det gjelder er kjøleapparater, lyskilder, elektroniske skjermer, husholdningsoppvaskmaskiner, husholdningsvaskemaskiner og kombinerte husholdningsvaskemaskiner/-tørketromler. Den nye artikkelen skal sikre at produkter, som nærmere angitt i forordningen, overholder regelverket i overgangsperioden 1. november 2020–28. februar 2021.

Disse endringene vil også bidra til å sikre samsvar med regelverket for energimerking for de av produktgruppene som omfattes av energimerkekrav. Ytterligere mindre tekniske endringer foreslås for å forbedre nøyaktighet, konsistens og kryssreferanser.

Forslaget til endringsforordning ble vedtatt på møtet i forskriftskomiteen for økodesign 11. november 2020. Forordningen inneholder noen felles og spesifikke endringer i åtte forordninger som ble vedtatt i EU i 2019.

Endringsforordningen omfatter blant annet følgende endringer:

- (EU) nr. 2019/424 Tjenere og datalagringsprodukter endres ved at en definisjon av deklarete verdier tilføyes. Det gjøres endring av vedlegg III Målinger og beregninger ved tilføyelse av en ny bestemmelse knyttet til testmetoder brukt i en overgangsperiode og tilføyelse av to nye tabeller i den forbindelse, samt endring av vedlegg IV Framgangsmåte for verifisering for markedstilsynsformål.
- (EU) nr. 2019/1781 Elektriske motorer og turtallsregulatorer endres ved at en definisjon av deklarete verdier tilføyes. Det gjøres endring av Vedlegg I Krav til miljøvennlig utforming av motorer og turtallsregulatorer ved tilføyelse av tre nye tabeller, av vedlegg II Måle- og beregningsmetoder og ved endring av vedlegg III Verifiseringsprosedyre ved markedstilsyn.
- (EU) nr. 2019/2019 Kjøleapparater (bl.a. husholdninger) endres ved tilføyning av en definisjon av deklarete verdier. Det gjøres endring av vedlegg III Måle- og beregningsmetoder og av vedlegg IV Verifiseringsprosedyre ved markedstilsyn.
- (EU) nr. 2019/2020 Lyskilder og separat forkoplingsutstyr endres ved en endring av definisjonen av deklarete verdier, ved endring av vedlegg II Krav til miljøvennlig utforming, ved endring av vedlegg III Unntak for tydeliggjøring av unntakene og ved endring av vedlegg IV Verifiseringsprosedyre ved markedstilsyn.
- (EU) nr. 2019/2021 Elektroniske skjermer endres ved at en definisjon av deklarete verdier tilføyes, ved endring av vedlegg III Måle- og beregningsmetoder og tilføyelse av en ny bestemmelse knyttet til testmetoder brukt i en overgangsperiode, samt ved endring av vedlegg IV Verifiseringsprosedyre ved markedstilsyn.
- (EU) nr. 2019/2022 Husholdningsoppvaskmaskiner endres ved tilføyning av en definisjon av deklarete verdier. Det gjøres endringer i vedlegg III Måle- og beregningsmetoder og vedlegg IV Verifiseringsprosedyre ved markedstilsyn.
- (EU) nr. 2019/2023 Husholdningsvaskemaskiner og kombinerte husholdningsvaskemaskiner/-tørketromler endres ved tilføyning av en definisjon av deklarete verdier. Det gjøres tekniske avklaringer i vedleggene III Måle- og beregningsmetoder og IV Verifiseringsprosedyre ved markedstilsyn og det gjøres en endring av vedlegg VI Husholdningsvaskemaskiner med flere tromler og kombinerte husholdningsvaskemaskiner/-tørketromler med flere tromler.
- (EU) nr. 2019/2024 Kjøleapparater til bruk ved direktesalg endres ved tilføyning av en definisjon av deklarete verdier. Det gjøres endring av vedlegg III Måle- og beregningsmetoder og av vedlegg IV Verifiseringsprosedyre ved markedstilsyn.

Ikrafttredelse og anvendelse i EU

For å gi de ansvarlige/økonomiske operatører tid til å tilpasse seg, vil endringene beskrevet i ulike artikler, få suksessive anvendelser etter endringsforordningens ikrafttredelse. Artikkel 1, pkt. 3, artikkel 3, pkt. 4, artikkel 5, pkt. 6, artikkel 6, pkt. 3, artikkel 7, pkt. 4, og artikkel 8, pkt. 3 anvendes fra 1. mai 2021. Artikkel 2 og artikkel 4, pkt. 4 anvendes fra 1. juli 2021. Artikkel 4, pkt. 1, 2 og 5 anvendes fra 1. september 2021.

Merknader

Hovedrettsakten - direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) - er hjemlet i *Traktat om den Europeiske Union (TEU)*, EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift [2011.02.23 nr. 0190](#): Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Rettslige konsekvenser

Økodesigndirektiv II ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011. Dersom forslaget til endringsforordning blir vedtatt i EU, vil den kunne bli gjennomført i norsk rett ved endring av økodesignforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kommisjonen anser at de foreslåtte endringene er av mindre viktighet og har av den grunn ikke gjennomført en konsekvensanalyse av forordningen. Det antas at Norge ikke skiller seg fra medlemslandene og at vi av den grunn kan anta at det ikke vil være noen vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser i Norge, verken for offentlige myndigheter eller private, ved gjennomføring av endringsforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

NVE informerte om endringsforordningen på sine nettsider 21. september 2020.

Forslag til endringsforordning ble lagt ut på høring på NVEs nettsider 20. oktober 2020. NVE mottok ingen høringsinnspill.

Vurdering

Regelverksprosessen med endringsforordningen har ikke vært blant NVEs prioriterte prosesser. NVE vurderer endringsforordningen som EØS-relevant og akseptabel.

II. Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

Budsjettpost 07 20 03 01 (2023).P31 – Trygd – [EØS-notat](#)

32022L0431 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2022/431 av 9. mars 2022 om endring av direktiv 2004/37/EF om vern av arbeidstakarane mot risiko ved å vere utsett for kreftframkallande eller arvestoffskadelege stoff i arbeidet – [EØS-notat](#)

BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENTET

32023D0693 Kommisjonsavgjerd (EU) 2023/693 av 27. mars 2023 om endring av avgjerd (EU) 2017/1214, (EU) 2017/1215, (EU) 2017/1216, (EU) 2017/1217, (EU) 2017/1218, (EU) 2017/1219 og (EU) 2018/680 med omsyn til gyldighetstida for EU-miljømerkekriteria og dei tilhøyrande krava til vurdering og kontroll – [EØS-notat](#)

32023D0705 Kommisjonsavgjerd (EU) 2023/705 av 29. mars 2023 om endring av avgjerd (EU) 2017/175 og (EU) 2018/680 med omsyn til energieffektivitetskrava til EU-miljømerket for overnattingsstader og EU-miljømerket for innandørs reingjeringstenester for visse energirelaterte produkt – [EØS-notat](#)

FINANSDEPARTEMENTET

32022R2360 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2022/2360 av 3. august 2022 om endring av de tekniske reguleringsstandardene fastsatt i delegert forordning (EU) nr. 2018/389 med hensyn til unntaket på 90 dager for kontotilgang – [EØS-notat](#)

32022R2365 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/2365 av 2. desember 2022 om endring av de tekniske gjennomføringsstandardene fastsatt i gjennomføringsforordning (EU) 2016/1801 når det gjelder tilordningstabellene for eksterne kredittvurderingsinstitusjoners kredittvurderinger med hensyn til verdipapirisering i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 – [EØS-notat](#)

32023R0511 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/511 av 24. november 2022 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for innretninger for kollektiv investering i henhold til den mandatbaserte metoden – [EØS-notat](#)

32022R1214 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2022/1214 av 9. mars 2022 om endring av delegert forordning (EU) 2021/2139 med hensyn til økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegert forordning (EU) 2021/2178 med hensyn til opplysninger som skal offentliggjøres for slike økonomiske aktiviteter – [EØS-notat](#)

32022R2454 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/2454 av 14. desember 2022 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for anvendelse av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF med hensyn til tilsynsrapportering av risikokonsentrasjoner og konserninterne transaksjoner – [EØS-notat](#)

32020R0405 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/405 av 16. mars 2020 om fastsettelse av ordningene for og innholdet i kvalitetsrapportene som skal oversendes i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1091 om integrert jordbruksstatistikk – [EØS-notat](#)

32020R1569 Delegetert kommisjonsforordning (EU) 2020/1569 av 23. juli 2020 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 692/2011 med hensyn til klassifisering av bostedsland for gjester som bor i turistinnkvarteringsvirksomheter, i forbindelse med Det forente kongerikes utmelding av Unionen – [EØS-notat](#)

32021R1179 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1179 av 16. juli 2021 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 1051/2011 med hensyn til de aggregerte tabellene og mikrodatafilene for oversending av data – [EØS-notat](#)

32021R1948 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1948 av 10. november 2021 om behandlingen av tilbakebetaling av merverdiavgift til ikke-avgiftspliktige personer og til avgiftspliktige personer for virksomhet som er fritatt for merverdiavgift, ved anvendelse av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/516 om harmonisering av bruttonasjonalinntekt etter markedspriser (BNI-forordningen) og om oppheving av kommisjonsvedtak 1999/622/EF, Euratom og kommisjonsforordning (EF, Euratom) nr. 116/2005 – [EØS-notat](#)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

32022R1023 Kommisjonsforordning (EU) 2022/1023 av 28. juni 2022 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 og av vedlegget til kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2012 med hensyn til bruk av havrelecitin i kakao- og sjokoladeprodukter som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/36/EF – [EØS-notat](#)

32022R1037 Kommisjonsforordning (EU) 2022/1037 av 29. juni 2022 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 og av vedlegget til kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2012 med hensyn til bruk av glykolipider som konserveringsmiddel i drikker – [EØS-notat](#)

32022R1038 Kommisjonsforordning (EU) 2022/1038 av 29. juni 2022 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av polyvinylpyrrolidon (E1201) i næringsmidler til spesielle medisinske formål, i form av tablett og overtrukne tablett – [EØS-notat](#)

32022R1160 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/1160 av 5. juli 2022 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2017/2470 med hensyn til vilkårene for bruk av det nye næringsmiddelet nikotinamidribosidklorid – [EØS-notat](#)

32022R1365 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/1365 av 4. august 2022 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2017/2470 med hensyn til vilkårene for bruk av det nye næringsmiddelet olje fra *Schizochytrium* sp. med høyt innhold av DHA og EPA – [EØS-notat](#)

32022R1381 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/1381 av 8. august 2022 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2017/2470 med hensyn til vilkårene for bruk av det nye næringsmiddelet galakto-oligosakkarid – [EØS-notat](#)

32022R0315 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2022/315 av 17. desember 2021 om endring av delegert forordning (EU) 2016/161 med hensyn til unntak fra grossisters plikt til å deaktivere den unike identifikatoren for legemidler som eksporteres til Det forente kongerike – [EØS-notat](#)

32023D0172 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2023/172 av 24. januar 2023 om endring av gjennomføringsbeslutning 2012/715/EU med hensyn til oppføring av Canada på listen over tredjeland fastsatt ved den beslutningen – [EØS-notat](#)

32022R0965 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/965 av 21. juni 2022 om tillatelse til å bringe kjerner fra den spiselige sorten av *Jatropha curcas* L. i omsetning som et nytt næringsmiddel og om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2017/2470 – [EØS-notat](#)

32022R0966 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/966 av 21. juni 2022 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2017/2470 med hensyn til bruksvilkårene, de særlige merkingskravene og spesifikasjonene for det nye næringsmiddelet olje fra *Calanus finmarchicus* – [EØS-notat](#)

KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

32022D2570 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/2570 av 24. november 2022 om ikke å godkjenne sølvnitrat som aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 7 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32023L0171 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2023/171 av 28. oktober 2022 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for seksverdig krom som antikorrosjonsmiddel i gassabsorpsjonsdrevne varmepumper – [EØS-notat](#)

32022D0919 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/919 av 8. juni 2022 om endring av kommisjonsvedtak 2005/381/EF med hensyn til spørreskjemaet til rapportering om anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF – [EØS-notat](#)

32022D2427 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/2427 av 6. desember 2022 om fastsettelse av konklusjoner om beste tilgjengelige teknikker (BAT) for felles systemer for håndtering og rensing av avgasser i kjemisk sektor i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU om industriutslipp – [EØS-notat](#)

32022D2508 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/2508 av 9. desember 2022 om fastsettelse av konklusjoner om beste tilgjengelig teknikker (BAT) for tekstilindustrien i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU om industriutslipp – [EØS-notat](#)

32022D2462 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/2462 av 14. desember 2022 om endring av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/2323 om opprettelse av den europeiske listen over skipsgjenvinningsanlegg i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1257/2013 – [EØS-notat](#)

32023L0544 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2023/544 av 16. desember 2022 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF med hensyn til unntak for bruk av bly i aluminiumslegeringer for maskineringsformål, i kobberlegeringer og i visse batterier – [EØS-notat](#)

KOMMUNAL- OG DISTRIKTSDEPARTMENTET

32023D0424 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2023/424 av 24. februar 2023 om endring av gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/450 med hensyn til offentliggjøring av henvisninger til europeiske vurderingsdokumenter for spesialtrukne glassplater og andre byggevarer – [EØS-notat](#)

32022D0179 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/179 av 8. februar 2022 om harmonisert bruk av radiospektrum i 5 GHz-frekvensbåndet for innføring av trådløse tilgangssystemer, herunder radiobaserte lokalnett, og om oppheving av beslutning 2005/513/EF – [EØS-notat](#)

32022D2307 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/2307 av 23. november 2022 om endring av gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/179 for å utpeke og stille til rådighet frekvensbåndene 5 150–5 250 MHz, 5 250–5 350 MHz og 5 470–5 725 MHz i samsvar med de tekniske vilkårene fastsatt i vedlegget – [EØS-notat](#)

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

32022R2315 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/2315 av 25. november 2022 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet med lav risiko heptamaloksyloglukan i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat](#)

32022R2364 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/2364 av 2. desember 2022 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 med hensyn til forlengelse av godkjenningsperioden for det aktive stoffet glyfosat – [EØS-notat](#)

32022R0248 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/248 av 15. februar 2022 om registrering av en geografisk betegnelse på en alkoholsterk drikk i henhold til artikkel 30 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/787 («Pregler» / «Osttiroler Pregler») – [EØS-notat](#)

32022R0380 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/380 av 28. februar 2022 om registrering av en geografisk betegnelse på en alkoholsterk drikk i henhold til artikkel 30 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/787 («Homokháti őszibarack pálinka») – [EØS-notat](#)

32022R0317 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/317 av 21. februar 2022 om beskyttelse i henhold til artikkel 99 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1308/2013 av betegnelsen «Dehesa Peñalba» (BOB) – [EØS-notat](#)

32022R2484 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/2484 av 12. desember 2022 om beskyttelse i henhold til artikkel 99 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1308/2013 av betegnelsen «Rivierenland» (BOB) – [EØS-notat](#)

32022R2485 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/2485 av 12. desember 2022 om beskyttelse i henhold til artikkel 99 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1308/2013 av betegnelsen «Rosalia» (BOB) – [EØS-notat](#)

NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32021R0452 Kommissjonsforordning (EU) 2021/452 av 15. mars 2021 om retting av den rumenske språkversjonen av forordning (EU) nr. 651/2014 om erklæring av visse støttekategoriers forenlighet med det indre marked i henhold til traktatens artikkel 107 og 108 – EØS-notat er ennå ikke publisert.

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

32022R0545 Delegert kommissjonsforordning (EU) 2022/545 av 26. januar 2022 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2144 ved fastsettelse av nærmere regler for spesifikke prøvingsprosedyrer og tekniske krav ved typegodkjenning av motorvogner med hensyn til hendelsesdataregistratorer, samt ved typegodkjenning av slike systemer som separate tekniske enheter, og om endring av vedlegg II til den forordningen – [EØS-notat](#)

32022R2383 Kommissjonsforordning (EU) 2022/2383 av 6. desember 2022 om endring av forordning (EU) nr. 582/2011 med hensyn til utslippstypegodkjenning av tunge kjøretøyer som bruker ren biodiesel – [EØS-notat](#)

32023R0062 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2023/62 av 5. januar 2023 om retting av den polske språkversjonen av kommissjonsforordning (EU) nr. 1300/2014 om de tekniske spesifikasjonene for samtrafikkveier med hensyn til tilgjengelighet til Unionens jernbanesystem for personer med nedsatt funksjons- eller bevegelsesevne – [EØS-notat](#)

32022R2502 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/2502 av 19. desember 2022 om retting av den franske språkversjonen av forordning (EU) nr. 965/2012 om fastsettelse av tekniske krav og administrative framgangsmåter for luftfartsoperasjoner i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 – [EØS-notat](#)